

Juryrapport

Groene Lintje 2016

Maaïke van Strijp

GroenLinks nomineert met veel trots Maaïke van Strijp omdat... het zoveel gemakkelijker en korter is om de groene initiatieven in Venlo te noemen waar ze niet in mee doet dan wél. We gaan hierbij toch een poging doen te noemen waar ze allemaal bij betrokken is:

FAIR Venlo, Foodcommunity Venlo, Beleg van Venlo, milieu educatie op basisscholen, Schone Maas in Leudal, kruidencursussen en workshops op de Wielewaal, Dieuwertjes venloburger, C2C BS de Zuidstroom, duurzaamheidscommissie Parkfeest, Onze oogst, Stadslandbouw en Stadsmoestuinen... en we vergeten er vast een paar.

Haar bedrijf heet Buitenste Binnen. Ze wil de natuur in mensen brengen, zoals wij onderdeel zijn van de natuur zo wil ze ons laten voelen dat de natuur ook altijd een onderdeel van ons moet zijn. Als kind van buiten gunt ze iedereen die natuur, niet alleen in de huidige maar ook de toekomstige tijd, de natuur in al zijn bijzonderheid, diversiteit en verscheidenheid. Daarom ziet ze het als haar plicht om deze boodschap over te brengen, niet op een opdringerige of predikende manier maar vooral door zaken te laten zien en inzichtelijk te maken.

Of het nu gaat om kinderen tot 12 jaar, middelbare scholieren of volwassenen, ook ons als jury kon ze in 10 seconden laten zien waarom bouwen met bamboe zoveel voordelen kent en het het gewas van de toekomst lijkt, om terloops met de presentatie van kweeappelvlaai een smakelijke, vergeten, vrucht aan die vergetelheid te ontrukken.

Ze is Venloos duurzame Duizendpoot, ons eigen "biologische wapen" tegen ongezond voedsel, vervuiling, milieu-onverschilligheid en natuurbarbarisme. Ze is de spin in een groen web dat inmiddels al veel verder dan Venlo reikt. Ze ademt heilzaam voedsel, kruiden, natuur en duurzaamheid.

Begonnen als docente aardrijkskunde na een studie fysische geografie merkte ze al snel dat er geen ruimte was voor de werkelijk belangrijke thema's waar we op onze aarde voor gesteld staan. Wat heeft het leren van namen van steden en landen voor zin als plastic soup en broeikaseffecten duidelijk maken dat de mens vooral neemt en consumeert van haar bron en niets geeft. Vanuit haar passie voor natuur en de aarde wil ze deze ten volle genieten maar wel vanuit het principe van wederkerigheid; dat wat ik neem geef ik minimaal terug. Dus bedacht ze haar eigen milieulessen, niet belerend maar gericht op ervaren en beleven. En begin er vroeg mee, liefst op basisscholen zoals op de Zuidstroom en nu in haar afvalloze schoolproject de Schans.

Haar programma is op waarde geschat door Venlo en mag op alle basisscholen ingekocht worden, al heeft men nog niet overal in de gaten hoe wezenlijk dit onderwerp past bij de uitdagingen van deze en komende generaties. Maar gelukkig bereikte ze vorig jaar 1500 kinderen op de basisschool WEL, die ze op een heel praktische wijze laat kennismaken, niet alleen met de negatieve gevolgen van onze aanwezigheid maar vooral de positieve bijdrage die we kunnen leveren aan de oplossing.

Die oplossingen zijn er op vele manieren: denken in kringlopen en duurzaamheid, van de grote aardse kringlopen tot die van jezelf, je huis, je buurt, wijk of stad. Hoe inzamelen van oud papier je selfsupporting kan maken. Hoe bijvoorbeeld bij recycling van wc-papier blijkt dat, hoe kleiner de kringloop wordt, hoe efficiënter deze werkt. En elke les leidt tot een groei in de supporterschare voor haar en de natuur.

Maar de natuur biedt nog zoveel meer, of dit nu is door gebruik te maken van de geneeskracht van de natuur ter voorkoming en behandeling van kwalen (als herborist), of door de culinaire kleinoden (groenten vruchten, wortels en noten van elk seizoen) optimaal te benutten en te nuttigen. Er is zoveel voedsaam en vaak in overvloed aanwezig, maar vergeten door de massaconsumptie, reclame en eenheidsworst.

Daarom nomineert GroenLinks Maaïke van Strijp. Omdat zij de boodschap overbrengt, over hoe kwetsbaar in haar diversiteit en verscheidenheid de natuur is, en dat de mens zijn plek moet vinden in de grote biologische kringloop, waarin we minimaal datgene wat we nemen van de aarde ook weer teruggeven. Maar ook omdat zij als geen ander kan duidelijk maken dat de aarde mooi, krachtig en alom tegenwoordig is,

Michel Weijers

GroenLinks is er trots op om Michel Weijers te nomineren voor het Groene Lintje, omdat hij getoond heeft een man met hart en passie te zijn. Passie die hij ook nog eens weet te verwoorden ten gunste van de kwaliteit van het leven van de mens en zijn leefomgeving in de stad, onze stad Venlo. Michel Weijers, begonnen als planoloog in Rotterdam waar hij de kneepjes van het vak leerde om bij mooie plannen de bijbehorende cijfers te produceren, werd weer teruggelokt naar zijn geboortestreek. Hij wilde iets moois doen voor onze stad, iets moois achterlaten. Via de Floriade werd bij hem de kiem gelegd voor het omdenken in duurzaamheid en cradle to cradle.

Als zo'n man de smaak te pakken heeft, weet hij vervolgens de hele stad en zijn bestuur te begeistere. Recht door zee, compromisloos, vechtend tegen de verleiding van de minste weerstand en het makkelijke alternatief. We waren onder de indruk van zijn oprechte intentie iets achter te willen laten waar we allen van profiteren en trots op kunnen zijn.

Momenteel is hij drie dagen directeur van het C2C Expo Lab en twee dagen ambtenaar bij gemeente Venlo, gewoon om de link met het bestuur en de ambtenaren van de stad niet te verliezen. In voetbaltermen: de gewilde spits waar buitenlandse topclubs op azen maar die gelukkig nog steeds de verleiding heeft weten te weerstaan.

Hij verdient de nominatie voor zijn hartstocht duurzaamheid/ c2c verder te trekken dan alleen waar het gaat over voorwerpen, leefomgeving of gebouwen. Nee c2c is meer. Het is ook een manier van denken, een mentaliteit die je dagelijks ook over je eigen denken, doen en laten een licht kan doen schijnen. Vooral belangrijk hierbij is dat we niet bezig zijn om zaken minder erg te maken of alleen nadelen proberen te verminderen, nee, het gaat om de andere positieve gedachte; hoe creëer ik juist zoveel mogelijk voordeel of meerwaarde, in hoeverre draagt datgene wat ik doe bij aan een kwaliteitsverbetering. Al ons handelen zou daarop gericht moeten zijn: in hoeverre voegt het iets toe en heb ik er naar gestreefd om dat ook maximaal te laten zijn. Dus niet: hoe zorg ik er voor dat er zo min mogelijk afval komt, nee: hoe kan ik afval zo goed en veel mogelijk inzetten ter verbetering van de kwaliteit van ons leven en de leefomgeving.

Als geen ander kan Michel dit omdenken omzetten in woorden en weet hij mensen te overtuigen en als echte eurregio-er doet hij dit even gemakkelijk in diverse talen. Hij heeft als geen ander in de gaten dat welvaart en welzijn uiteindelijk hand in hand gaan en kan ook financieel economisch inzichtelijk maken dat dit duurzaam omdenken niet alleen leidt tot voordelen in financieel opzicht maar ook in immaterieel opzicht.

Hoewel er vreemd genoeg nog steeds mensen en beleidsmakers rondlopen die slechts uitgaan van geldelijk gewin of besparing, weet Michel ook deze mensen het laatste zetje in de rug te geven dat ook de focus op welzijn uiteindelijk niet anders dan winstgevend kan zijn, niet alleen in de portemonnee, maar vooral in de kwaliteit van onze leefomgeving. Dat zijn inmiddels groene hart verder klopt dan alleen voor onze regio, bewijst zijn betrokkenheid bij een ecologisch project in Namibië waar ingenieus getracht wordt een ultra-droge omgeving groen te maken door middel van het planten van speciaal gekweekte bomen en nieuwe waterwin technieken.

GroenLinks nomineert Michel Weijers voor het Groene Lintje omdat hij met hart en ziel voor de duurzame missie gaat, ons stadskantoor dus compromisloos en zonder toe te geven aan de wegen van de minste weerstand of de verleiding van het gemak heeft gerealiseerd. GroenLinks wil hem daarvoor belonen en danken maar vooral ook een steun in de rug geven om ook bij de volgende uitdagingen die onze stad wachten die rug duurzaam recht te houden en zijn passie te blijven preken!

Zwerfvuilploeg van het DAC

We zijn blij met de grote steun die de nominatie van de zwerfvuilploeg van het DAC kreeg. Deze steun was er ook binnen GroenLinks, vandaar de nominatie. Na de nominatie werden we niet eerder door zoveel mensen ontvangen als bij de dagbesteding ofwel het Dag Activiteiten Centrum aan de Jan van Venlostraat.

De dagbesteding maakt woelige tijden door nu de organisatie ontmanteld is als zorginstelling en de Gemeente de verantwoordelijkheid krijgt om mensen mee te laten doen. In de presentatie die werd gegeven werd vooral duidelijk dat zorg en indicatie steeds minder leidend is, het gaat nu veel meer om meedoen, ontplooiing, ontwikkeling, om ontmoeten en emancipatie. Het DAC komt voort uit het Vincent van Gogh Instituut en het Riagg vanuit de zorg. Zorg die toen vooral medisch gericht was: hoe voorkom ik terugval met het bieden van activiteiten en structuur.

Nu heeft men vanuit de nieuwe gemeentelijke paraplu aansluiting gevonden bij stichting Zelfregiecentra NL. Een naam die alles zegt. Van geen perspectief of een leven aan de zijlijn van de maatschappij naar een positie er middenin om daarmee houvast te bieden en de negatieve spiraal of vicieuze cirkel te doorbreken van psychosociale problematiek. Niet lijdzaam afwachten maar zelf kansen zien en creëren.

In die zin was het DAC eigenlijk het eerste Huis van de Wijk in Venlo: een inloophuis om te ontmoeten en te ontplooiën en van daaruit het ontwikkelen van activiteiten, in eerste instantie gericht op voorkoming van terugval, maar nu veel meer als middel om mee te doen, om de hand uit te steken naar elkaar, de straat de wijk, om de verbinding te zoeken. En vanuit een aantal activiteiten ontstonden ook de activiteiten gericht op de buurt en wijk, zoals het onderhoud van tuinen. Van hieruit ontstond in 2016 het zwerfvuilproject en vanaf maart werd in steeds grotere omtrekken de buurt ontdaan van zwerfvuil. Van voorbij de Koel tot aan het station tot bijna aan het ziekenhuis en het einde van de Groenveldsingel.

Met geweldige ploeg met Piet, Ben en Frank als bezielend hart. Een activiteit ook die niet onopgemerkt is gebleven en die bezoekers van het DAC meer bij de wijk heeft betrokken. Het vlieg wiel dat aanslaat, mensen erbij haalt, erbij betreft en ook over de drempel van de dagbesteding trekt: het zijn niet meer die andere mensen of die vreemde vogels van de dagbesteding maar die wijkbezoekers die ook de verantwoordelijkheid nemen als wijkbewoners en er dus bij horen en die ieders waardering verdienen. We hopen dat er nog vele initiatieven zullen volgen gericht op eigen ontplooiing en verbinding met en verantwoordelijkheid voor de wijk.

Het DAC is in gemeentelijke termen een algemene en een maatwerkvoorziening ineen. Mensen met een speciale zorgvraag kunnen er terecht maar ook mensen die gewoon verlegen zitten om een praatje en een kop koffie en dat kunnen wij allemaal zijn. Mooist is natuurlijk dat al deze bijzondere, unieke, leuke en kleurrijke mensen daarmee ook weer gewoon worden zoals u en ik.

GroenLinks nomineert de zwerfvuilploeg van het DAC voor het Groene Lintje omdat ze niet hebben afgewacht maar zelf hun kans hebben gecreëerd en verantwoordelijkheid hebben genomen mee te doen op een manier waarvan de hele straat, wijk en stad profiteert maar natuurlijk ook de bezoekers van het DAC zelf. Een goed voorbeeld dat navolging verdient en een schoolvoorbeeld vormt voor wat we de participatiesamenleving noemen. Zij laten zien dat oog hebben voor elkaar ook betekent: oog hebben voor je leefomgeving. Ze maken de wereld daarmee niet alleen een stuk schoner maar ook socialer.